A°. 1827. N°. 92.

LEYDSCHE COURANT.

VRIJDAG DEN 3 AUGUSTUS.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, gezien hebbende het Besluit van Z. E. den Heere Staatsraad Gouverneur van Zuid-Holland, van den 24 Julij jl. N°. $\frac{161}{1256}$, houdende voorschriften omtrent het buiten omloop brengen der *oude kopere munten*, brengen diensvolgens bij deze ter kennis van de ingezetenen:

Dat de Ontvangers en verdere Comptabelen der administratie van de directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, de oude koperen Lands en Provinciale munten, *van een ieder*, die zulks verlangen zal, zullen inwisselen, het zij tegen centen of halve centen, het zij tegen andere wettige koers hebbende muntspeciën, en zulks naar de nominale waarde van dezelve.

Dat alle, de bij de Ontvangers en Comptabelen ingewisselde en ontvangen zijnde oude koperen Lands- of Provinciale munten, successivelijk in hunne stortingen zullen begrepen en volstrekt niet weder in omloop mogen gebragt worden.

Dat, voor zoo veel zulks, ter voortzetting van dezen maatregel, noodzakelijk kan zijn, die oude munten, naar aanleiding der door Zijne Excellentie den Minister van Finantiën daargestelde voorziening, tegen centen en halve centen of andere wettige koers hebbende muntspeciën, bij den Rijks-kassier of zijne Agenten, door de Comptabelen dezer administratie, zullen kunnen worden verwisseld.

Dat voorts, en ten einde de inwisseling van die oude koperen munt, welke naar aanleiding van Z. M. Besluit, van den 13 Junij jl. (*Staatsblad No.* 30) vóór den laatsten September aanstaande zal moeten geschieden, voor de ingezetenen zoo veel mogelijk te faciliteren, er bovendien van Stadswege daartoe gelegenheid zal worden gegeven, en wel van den 6. Augustus tot 21 September aanstaande, 's morgens van elf tot twaal uren, de Zon- en Woensdagen uitgezonderd, ten kantore van den Stedelijken Ontvanger, onder het Raadhuis, en voorts van den 21. tot den 28. September, *dagelijks*, de Zondag uitgezonderd, 's morgens van tien tot twaalf uren, en 's namiddags van vier tot zes uren, ten kantore van den Stedelijken Ontvanger voornoemd onder het Raadhuis en van den Ontvanger van Stads beschrevene belastingen *in het Gasthuis op de Breedestraat*, alsmede op de *Kamer van Inkwartiering* op het Raadhuis.

Wordende ingezetenen verder te kennen gegeven, dat de zoogenaamde Oost-Indische duiten, gestempeld *Indiæ Batav:* en oVc *niet zullen kunnen worden ingewisseld*, alzoo dezelve, ingevolge eene missive van Z. E. den Minister van Finantiën, in dato den 23. Julij jl. N°. $\frac{72}{1104}$, *niet* onder de oude koperen *Lands- of Provinciale munten* kunnen worden gerangschikt.

Vermanende een ieder die zulks aangaat, ter voorkoming zijner schade, om zich deze gelegenheid ten nutte te maken, alzoo de oude koperen munt, met den 30 September aanstaande, buiten koers is gesteld, en alsdan *niet meer* tegen derzelver nominale waarde zal kunnen verwisseld worden.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij H. H Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 2. Augustus 1827.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUI.

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, kennis bekomen hebbende dat door het in omloop laten of brengen van zoodanige duiten welke niet tot de *oude Lands en Provinciale koperen munt* behooren en alzoo niet op de aangeduide kantoren kunnen worden ingewisseld; — de behoeftige Burgerij die dezelve merendeels ontvangt, zich niet zelden in verlegenheid bevindt, daar kooplieden, winkeliers en anderen, thans zwarigheid maken om dezelve aan te nemen, en willende daar in zoo veel mogelijk, voorzien; —

Noodigen bij deze uit alle collegien, administratien, directien, diakenen en armbezorgers, mitsgaders alle fabrijkanten, trafijkanten, werkbazen, kooplieden en alle anderen die eenige bedeelingen of betalingen aan werklieden, armen en soortgelijken te doen hebben, om voor zoo verre dit nog door hun mogt gedaan worden, daartoe niet te gebruiken zoodanige duiten, welke niet op de aangeduide kantoren kunnen verwisseld worden, alzoo deze voor gemelde behoeftige volksklasse thans van geen gebruik zijn, maar zich liever de schade te getroosten van dezelve buiten omloop te houden, dan dit nadeel over te brengen op zoodanige behoeftige lieden, die buiten de bedeeling of het werkloon, dat zijlieden ontvangen, geen ander middel van bestaan hebben. —

Vertrouwende Burgemeester en Wethouders voornoemd, dat elk en een iegelijk op deze wijze wel zal willen medewerken om de door Z. M. bevolen maatregel, van het eindelijk buiten omloop brengen der oude koperen munten, zonder schade der behoeftigen, te bevorderen.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 2 Augustus 1827.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUI.

NOTIFICATIE.
OPROEPING DER VERLOFGANGERS VOOR DE NATIONALE MILITIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN roepen bij dezen op, ingevolge eene aanschrijving van *Z. E. den Heer Staatsraad Gouverneur van Zuid-Holland*, de verlofgangers van de nationale Militie, welke van hunne korpsen zijn terug gekomen en die van de najaars-exercitien zijn verschoond gebleven, om te compareren *in het Boterhuis van Stads Waag, aan de Vischbrug*, ten einde, ingevolge art. 181 der wet op de nationale Militie, van den 8. Januarij 1817, in verband gebragt met art. 10 der wet, van den 28. November 1818, door den Heer *Militie-Commissaris* te worden geinspecteerd, voorzien van de kleeding- en kleine equipement-stukken, welke zij van hun korps behouden hebben, als mede van hunne livrets en verlofpassen, en zulks op *Dingsdag den 7. Augustus aanstaande, 's morgens ten negen ure*.

En geven Burgemeester en Wethouders voornoemd wijders bij dezen kennis, dat, bijaldien zich thans in deze Stad ook verlofgangers mogten bevinden, tot andere *Gemeenten* of *Districten* behoorende, deze almede gehouden zijn, om ter voorschr. plaatse en tijd te compareren; met vermaning aan alle verlofgangers van de nationale Militie, om naauwkeurig aan deze oproeping te voldoen, op straffe van provoost-arrest, ingevolge art. 183 der wet, welke ten strengste zal worden geappliceerd, bij aldien een der verlofgangers zich, zonder wettige redenen, aan voormelde inspectie zal hebben ontrokken.

Aldus gedaan en gepubliceerd bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 26. Julij 1827.

J. G. DE MEY.

Ter ordonnantie van dezelve,

P. A. DU PUI.

TURKYE.

BUCHAREST den 11 Julij. Een Engelsch koerier uit Konstantinopolen vertrokken, is eergisteren hier door gekomen. Sedert heeft zich het gerucht verspreid, dat ongeacht de vroegere gegevene officiele verzekeringen, de Heer van Ribeaupiere toebereidselen maakt om te vertrekken.

(*Allgemeine Zeitung.*)

(De laatste tijdingen uit Petersburg melden, dat Mevrouw van Ribeaupierre, den 21 Junij te Odessa aan boord gegaan is van het Keizerlijk jagt *le Retablissement*, om zich bij haren gemaal te Konstantinopolen te vervoegen.)

(*Journal de Francfort.*)

ITALIE.

ROME den 18 Julij. Men leest in het *Diario* het navolgende:

„ Wij weten niet, op welken grond onderscheidene Fransche dagbladen gemeld hebben, dat Z. Heiligheid Zijne Eminentie den Kardinaal Giustiani, tot legaat *a latere* in Spaansch-Amerika benoemd had. Wij kunne verzekeren, dat deze tijding van alle grond ontbloot is."

(*Journal de Francfort.*)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 25 Julij, Volgens de *Globe en Traveller* verwekt de algemeene gedachte, dat Don Miguel weldra het opperste gezag zal komen in handen nemen, eene zoodane ontmoediging aan de eene, en overmoed aan de andere zijde, dat men zich verwonderen moet, hoe het land nog eenige rust genieten en de gang van het Gouvernement vrij geregeld voortduren kan.

Men beschouwt Sir William A'Court, als de zaak der constitutie weinig toegedaan te zijn, en herinnert zich, dat hij reeds het afsterven van twee constitutien heeft bijgewoond. De brief van Doctor Abrantes beschuldigt hem in algemeene bewoordingen, het constitutioneel Charter vijandig te wezen, en vooral van, door zijn gezag, de leer te doen voortduren, dat Don Miguel tot het regentschap bevoegd is, zoodra hij vijf en twintig jaar zal bereikt hebben.

De bijzondere correspondent van de *Times* deelt hem de volgende afkondiging der Portugeesche opstandelingen mede:

„ Portugezen! Het vaderland is nooit verlaten geworden door de Koningsgezinde troepen, die naar Spanje uitgeweken zijn. Even zoo is het met de zaak van onzen wettigen Koning den Heer Don Miguel I.; nimmer heeft men ze laten varen.

„ Wij hebben voor een oogenblik nagegeven; wij hebben deze opoffering gedaan om voor te komen, dat

(*Het vervolg op de kant van deze bladz.*)

er nog meerder onschuldig bloed gestort wierd. Wij leggen de wapenen neder, ja wij leggen ze neder, en bezetten rustig de posten, die ons door het Keizerlijk Gouvernement aangewezen zijn. Spanje heeft onze gehoorzaamheid gevraagd, en wij kunnen ze haar niet weigeren. Deze stap, die u aanvankelijk noodlottig toegeschenen is, verzekert den zegepraal van onze geheiligde onderneming. Alle de natien weten, dat Spanje geene beweegreden tot oorlog gegeven heeft, en dat zij getart is door de dweepzieke Engelschen, die zich met alle de factien van Europa verbonden hebben, om in de bankbreuk van hun land te voorzien. De wijsten hunner weten, dat zij hier gekomen zijn om eene weinig beduidende factie te ondersteunen, die zich niet lang zoude kunnen staande houden.

„ Zij zijn niet gekomen om de Portugezen te helpen, maar om die natie te onderdrukken, welke zoo veel toegebragt heeft om ze te verrijken, die hunne wapenen zoo veel luister heeft bijgezet, toen onze achterhoede de Franschen bestreed. Houdt moed Portugezen, laat uwe onderneming niet varen; laat u niet misleiden door die ellendige amnestie, welke men u aanbiedt. Men heeft u geene misdaden te vergeven, en gij hebt heldhaftige deugden die u eer aandoen. De magten, die u eene amnestie aanbieden, bedienen er zich van, als van eene hinderlaag, waarin zij u tot hare eigene schande zouden willen vallen laten. Gij moet, als wij, nog eenigen tijd lijden; maar zijt verzekerd, dat onze Heer en Koning Don Miguel weldra in uw midden zal zijn; wij zullen in zegenpraal met hem terugkeeren, en onder het aanheffen van het loflied, dat wij u aanbieden, om uwe ongerustheid te stillen."

Hier volgen eenige couplets, waarvan het eerste dus luidt:

„ Te wapen! te wapen! Dat wij den degen trek-
„ ken voor onzen Koning, ons Vaderland, en de wet
„ van Luzitanien."

— De tijdingen van Bahia, die tot den 4 Junij loopen, melden, dat de slavenhandel, sterker dan ooit, gedreven wordt, en dat van eene lading van 250 slaven, 134 ongelukkigen op den overtogt van Afrika gestorven waren.

— *Den 27 Julij.* De *Times* (die door de *Gazette de France* beschouwd wordt, als den tolk der gevoelens van het tegenwoordig Ministerie van Engeland) maakt over den tegenwoordigen toestand van Portugal, onder anderen, deze aanmerkingen:

„ Terwijl Don Miguel weigert aan de bevelen van zijnen broeder den Keizer te gehoorzamen, betuigt hij slechts de regten te willen terug erlangen, die hij uit kracht van het Charter en als Echtgenoot van zijne nicht verkregen heeft. Hij zegt, de eerste Pair van Portugal te zijn, den gevorderden eed op de Constitutie te hebben afgelegd, en toe te stemmen, ingeval men zijne regten om het Regentschap uit te oefenen betwijfelen mogt, dat men het vraagstuk aan de kamers, in buitengewone zitting vergaderd, onderwerpe. Hij voegt er bij, dat, daar de Bondgenooten zijn cipier niet willen zijn, hij geene reden ziet, waarom zij zich daar tegen verzetten zouden, dat hij met zulke vredelievende gezindheid en prijzenswaardig oogmerk in zijn land terugkeere. De Prins van Metternich verklaart, ten volle overtuigd te zijn van 's Prinsen opregtheid, en dat hij hem geene paspoorten kan weigeren. De

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

Oostenrijksche Minister verzekert, dat de jonge Prins zich aanmerkelijk te Weenen onder zijn bestuur volmaakt heeft, en dat hij van wijzer raadslieden omringd, dan die hen vóór eenige jaren hebben doen dwalen, op eene vreedzame wijze constitutioneel zal kunnen besturen. Boven dien, ziet de Heer Metternich niet in, welk regt de Verbondene Mogendheden hebben zouden om Don Miguel terug te houden. Het Fransch Gouvernement beschouwt de zaak uit hetzelfde oogpunt, en voert dezelfde taal, en, indien Don Miguel eenmaal vrij is, en, door Frankrijk trekkende, Spanje bereiken moge, van welk nut zal dan het schip *Don Pedro* te Brest, of het Engelsch eskader op de Taag zijn, om hem te beletten in Portugal te komen? De Regentes en hare Ministers hebben verklaard, dat, indien hij zich op de grenzen vertoonde, het constitutioneel Gouvernement op de gehoorzaamheid van niet één regement zoude rekenen kunnen, en dat, indien men de Kamers zamenriep, om haar 's Prinsen uitsluiting van het Regentschap en het Koningrijk voor te stellen, niet het derde gedeelte, ja veelligt niet de helft der Gedeputeerden, voor dit voorstel stemmen zoude; hetgeen in zulk geval, ten gevolge zoude hebben, dat er niets zoude overblijven, dan zich aan den wil van den Prins te onderwerpen. Het schijnt, dat de bondgenooten, om zich uit de verlegenheid te redden, en een einde te maken aan eenen toestand van zaken, die slechts de keuze overlaat tusschen onheilen van verschillende soort, besluiten zullen, om Don Miguel in Portugal te laten terugkeeren, onder verzekering, dat hij de regten van zijnen broeder en die der natie eerbiedigen zal. Men behoeft nogtans geen toovenaar te wezen, om de raden, op welke wijze de Prins en zijne aanhangers de aangegane verbindtenis zal uitleggen. Men zal misschien eene plotselinge reactie kunnen beletten, maar men zal geenszins op de duurzaamheid der Constitutie rekenen kunnen. In een dergelijk geval zou de tegenwoordigheid der Engelsche troepen in Portugal, gedurende zes maanden, en de invloed der raadgevingen van het Britsche Kabinet, dusdanig ondersteund, eenen oneindigen dienst, zoo al niet aan de vrijheid, dan ten minste aan de menschheid bewijzen kunnen. De Koningin Douairiere verklaart, dat zij vergenoegd sterven zal, na slechts gedurende veertien dagen het opperste gezag genooten te hebben."

— De *Treze de Mayo* gaat zekerlijk naar Brazilien met brieven voor den Keizer. De trots van Don Pedro zal zich gekwetst voelen door de ongehoorzaamheid van zijnen broeder; van eenen anderen kant zal hij niet kunnen nalaten van vrees op te vatten voor den troon van zijne dochter, en zijn roem als wetgever wordt bedreigd door het gevaar, waarin zijn Charter zich bevindt. Deze overwegingen zullen hem ongetwijfelt dadelijk naar Europa doen inschepen, en hij zal door zijne tegenwoordigheid de Gordiaansche knoop doorklieven, die zijne diplomatie niet ontwikkelen kan. Bij de beweegreden van gekwetste trots, vaderlijke toegenegenheid en wetgevende eerzucht, zal zich ongetwijfelt een gevoel van belangstelling en medelijden voegen voor zijne getrouwe vrienden, wier aanwezen hij zoude zien in gevaar gebragt, door het ondersteunen van zijne regten.

— *den* 28. De 3 pCts. gecons. resc. zijn heden, zonder eenigen handel, 87 gebleven. De crediteuren van den laatsten bankbreukigen speculateur, den Heer Henty, zijn zeer verbolgen over de ligtvaardigheid, waarmede hij, zonder, volgens zijne eigene bekentenis, eenige middelen te bezitten, zware sommen op het spel heeft gezet, en de onverschilligheid, welke hij ten aanzien van het onheil, door deze zijne handelwijze gesticht, heeft betoond; en zijn willens, om van hunne ontevredenheid op eene zeer verstaanbare wijze te doen blijken.

FRANKRYK.

PARYS den 29 Julij. Nadat de Giraaf eenigen tijd de aandagt van het Parijssche publiek naar zich getrokken had, is dezelve thans meer bijzonder gevestigd op de zes reizigers van den wilden Amerikaanschen stam, van Havre hier aangekomen. Zij hebben gisteren hunne eerste wandeling in een open rijtuig door deze Stad gedaan. Hunne namen luiden wel weinig harmonisch, maar zijn daar tegen van veel beteekenis. Kihegashugsh, of het kleine Opperhoofd, Prins van den bloede; hij heeft zich in verschillende gevegten onderscheiden, en vele vijandelijke hoofden van hun haar beroofd. Washingsahba, of zwarte geest, zoo het schijnt zijn vertrouweling. Hun gevolg bestaat uit Miakchatahooh of jong soldaat; Marcharkitahoongah, of dik soldaat. De Dames Myhaugah en Grétomihr heeft niets kunnen wederhouden van zich aan de gevaren der zee bloot te stellen; zij hebben hunne echtgenooten niet willen verlaten. Hunne horde telt 2000 krijgslieden ongeacht de gevechten, die zij bijna onophoudelijk met de andere horden voeren. Deze vreemdelingen zijn voornemens geheel Europa door te reizen, en dan weder naar hun Vaderland terug te keeren, waaraan zij zeer schijnen gehecht te zijn. Die twee jonge vrouwen zijn zeer coquet en gestadig met hun toilet bezig. Dezen avond zullen zij alle zes den Schouwburg bezoeken.

— Toen men aan Ulbach het gewone kamizool der tot den dood veroordeelden aandeed, hetgeen op die ongelukkigen gemeenlijk eenen zeer diepen indruk maakt, wendde hij de koelste onverschilligheid voor; men gaf hem op zijn verzoek eenige spijs, die hij gretig gebruikte, legde zich daarna te bed en sliep in. Verscheidene lieden hebben hem gisteren bezocht en aangezet om in cassatie te komen; maar alle pogingen daartoe waren vruchteloos, hij hoorde ze koud en ongevoelig aan. Daar tegen ontving hij zijnen Advokaat met blijkbaar genoegen, en haastte zich van naar de dagbladen te vragen, ten einde er het verslag van zijne zaak in te lezen, hoe zeer hij hem op de aandoenlijkste wijze verklaarde, niet in cassatie te willen komen. Maar deze meende te kunnen bespeuren, dat er eene heimelijke trots of snorkerij onder speelde (hetgeen, zegt *la Gazette de France*, zich begrijpen laat van een jongman nauwlijks 20 jaren oud. Het is een kind, (a zich voor de menigte als een man wil voordoen.)

De veroordeelde eindigde met zich te laten overreden, om zich in cassatie te voorzien tegen het vonnis des doods.

(Het *Journal des Débats* heeft ook nog drie brieven medegedeeld, door Ulbach achtereenvolgens aan het meisje Milot, den jongen Champenois en de vrouw Detrouville geschreven: door plaatsgebrek hebben wij ze niet kunnen overnemen; maar zij werden allen door den beschuldigden erkend, en staafden de misdaad ten genoege regtens.)

— Te la Vilette zal er eene openlijke mededinging zijn van militaire harmonie: de eerste prijs zal eene gouden medaille wezen van 300 fr., waarvoor alleenlijk de regimenten der garde zullen kunnen mededingen; naar de tweede gouden medaille van 120 fr., zullen alle de regimenten van linie dingen kunnen.

— Den 9 Augustus aanstaanden, zal eene vrouw Renault voor het hof van Assises te regt staan, als beschuldigd van haar dochtertje, drie of vier jaren oud te hebben om het leven gebragt, door eene poging om zich zelven door middel van kolendamp te laten verstikken. Volgens de acte van beschuldiging, had de vrouw Renault, verlaten zijnde door een man, die met haar in ontucht geleefd had, een aanslag op hare dagen en die van hare dochter gemaakt. De aankomst der moeder van vrouw Renault had deze gered; maar het ongelukkig dochtertje was dood.

— Eene veel ijsselijker gebeurtenis staat de aandacht der regters bezig te houden. Twee broeders, beide eene buitengemeene geneigdheid voedende voor dezelfde

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

persoon, krijgen uit minnenijver twist, en besluiten het geschil door een tweegevecht te eindigen, zij gaan, met pistolen gewapend, zonder getuigen, naar het bosch van Boulogne, en bestemmen door het opwerpen van kruis of munt, wie het eerste schieten zal. De oudste krijgt dit droevig voordeel, stelt zich tegenover zijn broeder op drie passen afstand, legt op hem aan en treft hem in de linker zijde. Deze zich gewond voelende, werpt zich verwoed op zijn broeder, zet hem het pistool op de borst, en schiet hem overhoop. Berouw en wanhoop vervangen dadelijk dezen aanval van woede, hij werpt zich op het lijk van zijnen broeder, omhelst het, besproeit het met zijne tranen, en zoekt het te vergeefs tot het leven terug te brengen. Toen neemt hij de vlucht en verlaat dadelijk de hoofdstad.

Dit is de toedragt der zake volgens de verklaring zelve van den ongelukkigen, die zich den 16 Julij vervoegd heeft bij den Commandant der Gendarmerie van Dion, werwaarts hij gevlugt was. Bezwijkende onder zijne wanhoop, en, zoo als hij zelf verklaarde, zich steeds vervolgd geloovende door de schim zijnes broeders, heeft hij de partij genomen, om zich aan de justitie over te geven.

NEDERLANDEN.

LEYDEN den 2 Augustus. Heden is de negende verjaardag van den tweeden Zoon van Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins van Oranje, met de gebruikelijke plegtigheden gevierd.

ZEE-TIJDING.

Sedert onze laatsten zijn in Tessel binnengekomen A. Hulsen, van Suriname, J. K. de Jong, van Demerary, S. Marksbury, van Alexandria, S. Piket, van Boston, E. Somone, E. Marcussen en L. Horsinger, van Nerva, J. Tomans, van Hull, E. F. Lorentse, van Holmstrand, H. B. Eliegers, van Wyborg en L. F. Heyde, van Londen.

Uitgezeild J. Ingerman, naar de Kaap de Goede Hoop en Batavia.

Te Terschelling binnen H. D. Hansen, van Rendburg, D. Tonnes, van Gluckstad, P. P. Ander, van Gluckstad naar Londen, M. O. Jansen, van Wordenshaven naar New-Castle als bijlegger, door tegenwind

Het schip *Sirene*, Kapt. A. W. Hambré, van Stokholm naar Batavia, is den 23 Julij te Cowes binnengeloopen.

Het schip *Marian*, van Suriname naar Amsterdam, is den 14 Julij gepraaid op 45° breedte, 34° lengte.

Het schip *Colonist*, van Batavia (denkelijk gevoerd door Kapt. Keyser, van Padang naar Antwerpen) is den 28 Mei gepraaid op 7° breedte, 23° lengte.

Kapt. J. P. Kerkhoven, van Amsterdam, aan de Kaap de Goede Hoop gearriveerd, is den 28 Februarij, des middags ten 12 ure, op 0° 24′ N. breedte, 23° 9′ lengte, gepasseert een schip onder Nederlandsche vlag, hetwelk hij herkende voor het schip *Rotterdam*, Kapt. T. S. Waters, den 19 Januarij uit Tessel gezeild naar Batavia.

Arrivementen: Te Rio de Janairo Kapt. T. Nosten, van Antwerpen; te Charleston E. Thompson, van Amsterdam, D. Libbij, van Rotterdam; te New-York W. C. Thompson, van Antwerpen, M. H. Sargeant, van Rotterdam; te Boston W. Holmer en C. King, van Antwerpen.

Te Leyden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.